

ירושלים

העיר שחברה לה יחדיו

חיים אושרי

צנחן, השתתף בכיבוש הכותל בשנת 1967

המחזה היה בלתי רגיל. המוני חיילים מאובקים, עייפים, צועדים כולם בכיוון אחד. חיילים דתיים ושאינם דתיים, כולם רצו להגיע אל הכותל, לגעת באבנים אליהן השתוקקנו כל כך הרבה שנים.

צילם: דוד רובינגר

האזינו למילות הבית השני של השיר (המתחיל במילים "איכה יבשו").
● כיצד נראתה העיר בעיני נעמי שמר?

● השוו את הבית הנוסף, המובא כאן, לבית שהאזנתם לו.

● בעיני נעמי שמר, מה השתנה אחרי המלחמה?

● האומנם כיכר השוק הייתה ריקה קודם ששחררה העיר?

● מדוע, לדעתכם, כתבה כך נעמי שמר?

את השיר 'ירושלים של זהב' כתבה נעמי שמר כמה שבועות קודם שפרצה מלחמת ששת הימים, כאשר העיר הייתה עדיין מחולקת בין השלטון הישראלי לسلטון הירדני. באותה תקופה חצה את ירושלים גבול בין ישראל לירדן, וישראלים לא יכלו להגיע לעיר העתיקה, לרובע היהודי ולכותל. גם היהודים שגרו בעיר העתיקה גורשו משם, ולא הורשו לחזור הביתה. לאחר המלחמה ושחרור העיר כולה, הוסר הגבול והישראלים חזרו לעיר העתיקה. אז הוסיפה נעמי שמר בית לשיר:

ובמערות אשר בסלע
אלפי שמשות זורחות
נשוב נרד אל ים המלח
בדרך יריחו.

חזרנו אל בורות המים
לשוק ולכיכר
שופר קורא בהר הבית
בעיר העתיקה.

("ירושלים של זהב" מאת נעמי שמר)

● אחרי הקרבות חיילים רבים היו כותבים גלויות ושולחים אותן למשפחתם הדואגת.
נסחו את הגלויה שכתב חיים אושרי.